

EGY SZÍVVEL, EGY LÉLEKKEL
(SARKAD-ÚJTELEK, 2021. ÁPRILIS 25.)

Az istentisztelet meghallgatható a <https://sarkadujtelek.reformatus.hu/index.php/istentiszteletek/igehirdetesek> és a <https://www.facebook.com/refsarkadujtelek> oldalon, vagy a Youtube-on, a Sarkad-Újteleki Református Egyházközség csatornáján.

Tükör ige: Zsolt 133,1. v.
Lekció: ApCsel 6,1-7. v.
Textus: ApCsel 4,32a. v.
Énekek: 8/1; 395/1-3; 512/1; 451/1; 396/1-3;

OLVASMÁNY: Apostolok Cselekedeteiről írt könyv 6. részének 1-7. verse:

„Azokban a napokban pedig, mivel nőtt a tanítványok száma, zúgolódás támadt a görögül beszélő zsidók között a héberek ellen, hogy mellőzik a közülük való özvegyasszonyokat a mindennapi szolgálatban. Ekkor összehívta a tizenkettő a tanítványok egész gyülekezetét, és ezt mondták nekik: „Nem helyes az, hogy az Isten ígét elhanyagolva mi szolgáljunk az asztaloknál. Hanem válasszatok ki magatok közül, atyámfiai, hét férfit, akiről jó bizonysgot tesznek, akik telve vannak Lélekkel és bölcsességgel, és őket állítsuk be ebbe a munkába; mi pedig megmaradunk az imádkozás és az ige szolgálata mellett.” Tetszett ez a beszéd az egész gyülekezetnek, és kiválasztották Istvánt, aki hittel és Szentlélekkel teljes férfi volt, valamint Fülöpöt, Prokhoroszt, Nikánórt, Timónt, Parmenászt és Nikoláoszt, az antiókhiai prozelitát; az apostolok elé állították őket, és miután imádkoztak, rájuk tették kezüket. Az Isten ígéje pedig terjedt, és nagyon megnövekedett a tanítványok száma Jeruzsálemben, sőt igen sok pap is engedelmeskedett a hitnek.”

Igehirdetés előtti imádság:

Áldott légy Istenünk, hogy megérhettük a hónap utolsó vasárnapját is. Köszönünk neked minden egyes napot, amivel megajándékozod életünket, hogy Téged dicsőítsünk itt, a Földön, és szeretteinknek, embertársainknak szolgáljunk a Te kegyelmedből. Életünk ideje kezedben van, és légy áldott, hogy jó kezekben tudhatjuk azt. Hálát adunk Neked, hogy hazánkban csendesedik a koronavírus járvány. De könnyörgünk azokért az országokért, ahol éppen ezekben a hetekben kezdett el egyre erősebben terjedni a betegség, sokakat meggyötörve és sokak halálát okozva. Nem kételkedünk abban, hogy Neked minden ember élete kedves, és fáj, hogy nyomorúságon, szenvedésen keresztül kell mennünk. Áldott légy, hogy a földi élet nyomorúságai között megemlékezhetünk Krisztus urunk kereszthaláláról és feltámadásáról, ami minden körülmények között vigasztalásunk és reménységünk.

Kérünk, Mennyei Atyánk, ajándékozz meg minket most szent Igéddel. Lelked által tedd áldottá, erőssé, meggazdagítóvá istentiszteletünket. A Te szent neved dicsőítessék közöttünk és legyen kérünk hatalmassá a Te kegyelmed ereje városunkban, sokak épülésére és üdvösségére! Add, Urunk, hogy örömmel hirdettessék mindig közöttünk Jézus Krisztus neve és dicsősége! Ámen

IGEHIRDETÉS ALAPIGÉJE:

Apostolok Cselekedeteiről írt könyv 4. részének 32a. verse:

„A hívők egész gyülekezete pedig szívében és lelkében egy volt.”

Szeretett Testvéreim!

Szoktuk néha lelkészek egymás között mondani ezt: Elfogott a szent irigység. Olyankor mondjuk ezt, amikor azt látjuk, hogy valamelyik gyülekezetben, vagy szolgálati ágban nyilvánvalóan látszik, hogy ott van, jelen van az Isten áldása. Egy-egy igehirdető szolgálatain, egy-egy gyülekezeti közösség életében meglátjuk, hogy velük van az Isten, velük van Jézus Krisztus hatalma. Mert életük újulnak meg, mert a gyülekezet gyarapszik, mert betegek gyógyulnak meg, vagy egyszerűen már abban is erő van, ahogy a gyülekezet imádkozik.

Ilyen szent irigységgel olvashatja minden keresztyén nemzedék az Apostolok Cselekedeteiről szóló könyvet. Ilyen szent irigységgel olvastam az elmúlt napokban a napi Igét én is az első keresztyének életéről.

A szent irigység alatt azt érjük általában, hogy vágyakozva mondjuk: bárcsak ezt tapasztalhatnánk mi is, bárcsak ilyenek lennénk mi is, mint az első keresztyének voltak. Pontosabban nem olyanok szeretnénk lenni, mint ők, hanem arra vágyunk: bárcsak közöttünk is történnének olyan csodák, mint közöttük. Bárcsak közöttünk is hangozna Isten igéje úgy, mint akkor. Bárcsak jelen lenne közöttünk is Isten Szentlelke olyan elsöprő erővel, kiáradó hatalommal, mint amiről a Szentírás szól.

S miközben újra és újra olvassuk az Apostolok Cselekedeteiről írt könyvet, nemcsak azt látjuk, hogy mennyire más volt közöttük Isten kegyelmének munkája, hanem azt is, hogy mennyire másként álltak ők az élő Isten szolgálatához. S ha ezt az oldalát nézzük az eseményeknek, akkor olyan tükröt állít elénk Isten Igéje, amely megmutatja, hogy mennyire másként szolgálunk mi Istennek, mint az első keresztyének.

Isten megáldotta őket, mert jól használták fel áldásait. Isten meggazdagította őket, mert készek voltak szétosztani ezt a gazdagságot. Isten erőt adott nekik, mert az erejüket a rászorulóknak felemelésére használták és nem a nyomorultak lesújtására, kizsákmányolására. Isten szeretetet adott nekik, mert akartak szeretni.

Most, a járvány idején talán könnyű indokot találni arra, hogy miért nem úgy élünk, mint az első keresztyének. De a járvány – bár borzasztó hosszú ideje tart – mégis életünknek egy viszonylag rövid szakasza csupán. Előtte is éltünk, és reménység szerint utána is élni fogunk.

Ezért muszáj megnéznünk, hogy mit tettek az első keresztyén időkben: napoként összegyűltek. Ez nem azt jelenti, hogy nem végezték el a napi munkájukat. Nem azt jelenti, hogy elhanyagolták a családjukat. Hanem azt jelenti, hogy naponta imádták Jézus Krisztust közösségben is. Naponta erősödtek egymás hite által. Naponta erőt kaptak Isten színe előtt, hogy tiszta kézzel, tiszta szívvel éljenek. Naponta megteltek szeretetettel. Naponta tanultak Jézus Krisztustól. Naponta megbocsátottak egymásnak.

Lehet, hogy első hallásra olyan soknak tűnik, hogy naponta összegyűltek. De ez a naponkénti istentisztelet, amely hol az imádságra csúcsosodott ki, hol az ige hallgatására, hol az Isten Lelke által kapott tanítások megbeszélésére, hol a szeretetszolgálatra, azon belül az adakozásra is, megtöltötte a gondolkodásukat, megtöltötte a szívüket.

Ha naponként készek vagyunk Isten Igéjének hallgatására, tanulmányozására fordítani az időnket, akkor sok más ki tud szorulni a szívünkből, az életünkből. Mert ezen gondolkodunk, ezzel van tele a szívünk. Nem marad idő, nem marad kedv például gonosz gondolatokra, viszályokra, indulatokra. Nem azért mert nem vagyunk kísérhetőek, hanem azért mert tele van a szívünk Jézus Krisztus Igéjével.

Ha naponként meg tudunk bocsátani egymásnak, nem pazarolunk el felesleges percek, órákat, napokat azzal, hogy azon gondolkodunk, milyen sérelem ért minket, és azt hogyan adjuk vissza, toroljuk meg, vagy szenvedjük el. Hányszor hangzik el az a felismerés, hogy egy-egy viszály, egy-egy seb napokat, éveket vett el egy-egy ember életéből.

Nem tartjuk fontosnak, mindenféle kifogást találunk, hogy miért nem lehet ma már minden nap istentiszteletet tartani, s közben nem vesszük észre, hogy az istentisztelet helyett mennyi más, felesleges, lelki erőt elvevő, a szív melegét lehűtő dologgal telik meg a napunk, az életünk.

Az első keresztyének megosztották egymással azt, amijük volt. Úgy tűnhet ez két évezreddel később, hogy felélték a vagyonukat. Pedig szó sincs erről! Nagy különbség van aközött, hogy felélik a vagyont, vagy ha megosztják a vagyont. Az Isten gazdasági szemlélete egészen más, mint a mai világ gazdasági szemlélete. Az első keresztyének az Isten Lelke által vezetve, az Isten Lelkétől erőt kapva megosztották egymás között azt, amit Istentől kaptak. Oda adtak, ahol valóban szükség volt. S ha ezt maguktól nem láthatták át, rábízták azokra, akik ezért felelősek voltak. Befektettek mennyei valutába. És nem olvasunk arról, hogy elfogyott volna a vagyonuk. Nem lehetett volna sokáig fenntartani egy olyan rendszert, ami arra épül, hogy felélik a vagyont. Megosztották Isten akarata szerint azt, amit kaptak, és Isten ezt megáldotta.

Elképesztő gazdasági ereje van annak, ha a szeretet uralkodik közöttünk. Elképesztő gazdasági ereje van annak, ha nem meggazdagodni akarunk, hanem meggazdagítani másokat. A gazdasági erő az Isten kegyelmes áldásaiban mutatkozik meg. A Dél-Koreai keresztyének, akik az első keresztyének életének mintáját követik, naponta tartanak istentiszteletet, és megosztják, amijük van, iskolákat, kórházakat, börtönöket tartanak fenn, hogy gyógyítsák, segítsék a társadalmukat. Nem állami pénzből, hanem a saját adományaikból. És az, amit így látszólag felélnék, mégis befektetés az egész társadalom számára. Mert amikor életek gyógyulnak meg, amikor életek fejlődhetnek abból, amit nekünk adott az Isten, az sokszorosan megtérül. Mert nem magukért, hanem egymásért élnek. Nem így jöttek létre évszázadok során a református iskolák, gondozó otthonok is?

Tökéletesek lettek volna az első keresztyének? Semmiképpen nem! De naponként Jézus Krisztus tanításáról beszélgetve, naponként imádkozva, naponként bűnbánatot tartva és bűnbocsánatot kérve, sokkal kevesebb viszály mérgesedett el

közöttük. Hiszen amit naponként rendbe teszünk, ott nem gyűlik fel a sérelem, a harag, az indulat. Ahol naponta gondoskodnak egymásról, ahol naponta megosztják azt, amijük van, ott nem gyűlik fel az irigység és a keserűség. Ahol naponta szembeállnak a kísértő kísértéseivel, és ehhez naponta Isten erejét kérik, ott nem gyűlnek fel olyan vágyak, amelyek szétszedik a közösséget. Ahol naponta odaadják szívüket Jézus Krisztusnak, ott erős marad a közösség, mert nem adnak helyet a Sátánnak, hogy családokat, életeteket romboljon.

Amikor mindent egyenesen, őszintén megmondunk egymásnak, de szeretettel, és nemcsak úgy körülírjuk, utalgatunk, célozgatunk, mennyi erő szabadul fel. Amikor szeretetben nyíltan szólunk, és nem várjuk el, hogy a másik értse meg a gondolatainkat akkor is, ha nem mondjuk ki egyenesen azt, nagyon sok idő szabadul fel. Amikor ugyanazt a Krisztust szolgáljuk, és nem keverünk bele a hitünkbe különböző más tanításokat, akkor a hitvallás egységével sokkal könnyebb együtt imádkozni. És az ilyen imádságokban erő van.

Az első keresztyének egy szívvel és egy lélekkel voltak együtt. Szívükben, lelkükben egyek voltak, egyet akartak, egy irányba haladtak, mert naponként Jézus Krisztusra hallgattak és naponta neki szolgáltak.

Szokták mondani, hogy összefogásban az erő. S valóban, nehéz megtolni egy személygépkocsit is, ha az elején is tolják, a hátulján is tolják. Egymással szemben. De még egy megrakott kamiont is meg lehet mozdítani, el lehet tolni, ha mindannyian ugyanabba az irányba tolják.

Az első keresztyének mindent egy irányba mozdítottak. Egy irányba haladtak, és velük haladt, megerősítette őket Isten Szentlelke, Isten kegyelme.

Ez a receptje az egyház megújulásának. Ez a receptje a gyülekezetünk megújulásának is. Minél többet együtt szolgálni Istennek. A Jézus Krisztus közös szolgálatára szánt idő az életünkben sokszorosán megtérül, mert nem megy el annyi másra felesleges erő és idő.

Bármennyire szokatlan befektetésről, megtérülésről beszélni az istentisztelettel kapcsolatban, de a mai anyagi, gazdaság központú világunkban muszáj elmondani: Az igazi gazdasági fejlődés alapja, az olyan fejlődés, amely nem éli fel a világ erőforrásait. A közösség fejlődésének alapja az, hogy naponként szolgálunk Jézus Krisztusnak. Naponként befektetünk a mennyei valutába. Nem azért, hogy egyen-egyenként elmondhassuk: milyen gazdag lettem, hanem azért, hogy elmondhassuk: milyen gazdagon kiárad közöttünk Isten kegyelme.

Ennek a gazdagságnak a lényege a vele járó örömben van. A vele járó megelégedettségben, békességben, tisztaszívűségben. Az első keresztyén gyülekezetről való tudósítás visszatérő eleme az öröm. Mert ahol egy szívvel, egy lélekkel együtt tudnak lenni, ott jelen van az öröm.

Örömmel és tiszta szívvel hallgatták Isten Igéjét. Örömmel és tiszta szívvel szóltak Jézus Krisztusról. Örömmel és tiszta szívvel segítették egymást. Örömmel és tiszta szívvel fogadták még azt is, amikor Jézus Krisztus nevéért bántalmazást szenvedtek.

Nem történhetett ez másként, csak úgy, hogy naponta megerősödtek Jézus Krisztus tanításában Isten Szentlelke által. És így, naponta megerősödve, naponta

erősítették egymást is. Ha kellett vigasztalással. Ha kellett, együttérzéssel. Ha kellett, imádsággal. Ha kellett, tanítással és intéssel. Ha kellett, étellel és itallal. Ha kellett, a szeretet türelmével hordozva egymást. De naponként épült a közösség, és erő volt benne.

Ez az útja ma is az egyház, a gyülekezetünk megújulásának. Sokféle modellt lehet tervezni, eszközöket keresni, de nem kerülhetjük, hogy ki, hogy Isten az áldásait elsősorban oda adja, ahol akarnak egy szívvel és egy lélekkel együtt szolgálni neki. Olyan ez, mint az edzés a sportban. Ha akarjuk, ha tesszük, akkor gyarapodunk is benne. Ha elhanyagoljuk az edzést, akkor elerőtlenedünk. A lelki izmok is edzéssel gyarapodnak.

Ezért írta Pál apostol Timóteusnak: gyakorold magad, azaz eddzed magad a kegyességben. (1Tim 4,7)

A Sátán nem szereti, ha a keresztyének egységben, szeretetben vannak. De éppen ezért még inkább azt kell kérnünk Jézus Krisztustól és arra kell törekednünk a Szentlélek által, hogy egyek legyünk, hogy egy szívvel és egy lélekkel tudjunk szolgálni Jézus Krisztusnak.

S ez ott kezdődik, hogy naponta tartunk istentiszteletet. Lehet, hogy eleinte csak a magunk csendes szobájában van erre lehetőség. Lehet, hogy eleinte csak családi körben van erre lehetőség. De nem szabad ebbe belenyugodni, mert ha áldássá akarunk lenni a világban, ha hálából Krisztusnak akarjuk adni magunkat, akkor erre időt kell szánnunk. Hogy Krisztussal és az Ő szent dolgaival legyen tele az életünk, a szívünk. Így tudunk áldást kérni a munkáinkra, így tudjuk naponként elkérni a segítségét, és így tudunk mindig örömmel szólni Jézusról, a világ Megváltójáról és üdvözítőjéről.

Adja Isten, hogy ilyen napjaink lehessenek az előttünk lévő héten is, örülve Jézus Krisztus kegyelmének és örülve egymásnak is. Ámen

Imádkozzunk!

Úr Jézus Krisztus! Vallást teszünk bűneinkről, mulasztásainkról, hitetlenségünkről, hiszen ígéreted szerint itt vagy közöttünk, de mi nem tudunk, nem akarunk élni a Te kegyelmeddel, Lelked erejével.

Hisszük, hogy a Te ajándékod a Lélek kiáradása, és mi azt nem tudjuk sem kiharcolni, sem időzíteni. De látjuk Igédben az első keresztyéneket, hogy egy szívvel és egy lélekkel szolgáltak neked, dicsőítve és magasztalva Téged.

Megvalljuk, hogy mi hitetlenek és erőtlenek vagyunk ahhoz, hogy naponként neked szolgáljunk. Szégyellünk kell, hogy nem áldhatod meg életünket, mert nem veled van tele a szívünk, és nem a te szolgálatoddal telik az életünk.

Bocsásd meg nekünk, hogy nagy dolgokat várunk Tőled, de mi a legkisebbet sem akarjuk Neked odaadni.

Bocsásd meg nekünk, hogy boldogságra vágyunk, de nem törekszünk arra, hogy a rólad szóló örömhírt továbbadjuk, és ebben legyen örömünk.

Bocsásd meg, hogy nem tudhatja a körülöttünk élő világ, hogy mennyire jó vagy és hűséged milyen áldás a mindennapi életben.

Bocsásd meg, amikor csak az embereket látjuk, és legfeljebb nekik vagyunk hálásak, és nem látjuk, hogy minden jó ajándék mögött Te vagy, és igazában neked tartozunk hálaadással, életünk odaszánásával.

Könyörülj rajtunk, hogy megújulhasson életünk, családunk, gyülekezetünk, egész egyházunk élete a Neked való szolgálatban és közösségben.

Imádkozunk, Atyánk, a betegek gyógyulásáért, az orvosok, ápolók erejének megújulásáért. Imádkozunk azért, hogy a kimerült, kiégett, megfáradt egészségügyi dolgozók, kórházlelkészek élete is gyógyulhasson, felüdülhessen. Könyörgünk, Urunk, a gyászolók vigasztalásáért, lelkük megbékéléséért.

Köszönjük, hogy a Föld egyes területein csökkent a feszültség a héten. Kérünk, adj bölcsességet a vezetőknek, népeknek, hogy ne jöjjenek újabb konfliktusok, etnikai feszültségek, hanem hozzon kegyelmed békét a Földre.

Imádkozunk az érettségire, felvételire, vizsgaidőszakra készülőkért, áldd meg tanulásukat és tedd eredményessé vizsgázásukat.

Úr Jézus Krisztus, aki mindig ugyanaz vagy, kérünk, hozz lelki megújulást, ébredést népünk életében, hogy sokak hozzád térjenek, üdvösségre jussanak! Ámen

Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy, szenteltessék meg a te neved, jöjjön el a te országod, legyen meg a te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is; mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma, és bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek; és ne vígy minket kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól; mert tied az ország, a hatalom és a dicsőség mindörökké. Ámen.

Május 2 -től ismét személyes jelenléttel tartjuk istentiszteleteinket a templomban! Mindenkit szeretettel hívunk és várunk!